

**En
Bodfærdig Synderes
Afskeeds-Sang,
Navnlig
Ole Nielsen
Hindbjørgen,
Som havde bedrevet Blodskam
med sin egen Slegfred-Daatter, og derfor
den 20 Maji 1749, udi Singsaas Sogn,
blev henretted med et Sverd, og
Kroppen lagt paa et Baal
at opbrændes.
Siunges som:
Dagen viger og gaaer bort, etc.
Til Trykken befordret af Hans Pedersen Grødt.
Tronhiem, trykt efter Begiæring.**

1.

Ach jeg arme Synder slem!
Kømm nu bedrøvet frem,
For min Gierning ond og svar,
Som jeg her bedrevet har.

2.

Thi jeg syndet har mod GUD:
Grovelig forkast hans Bud;
Hvorfor jeg til Pinens Sted
Evig burde senkes ned.

3.

Lovens Skrald og Torden-Slag
Hører vi hver hellig Dag
I GUds Kirke runden om,
Imod Syndens Herredom.

4.

Skriften ligger i vor Haand,
Og forklares af Guds Aand,
Ved vor Sogne-Præst og de,
Som er Ordets Tienere.

5.

Os forkyndes, at vi maa
Evig døe og undergaae,
Om vi Loven lyder ey,
Men gaaer hen paa Syndens Vey.

6.

Om vi ikke gaaer ifra
Et saa syndigt Sodoma,
Som et Hierte kaldes Land,
Det er i sin Slave-Stand.

7.

Fuld af Synd og Satans Kloe,
Uden Naade, uden Troe;
Fuld af syndig Lyst og Tid
Nat og Dag med fulde Fliid.

8.

Os forkyndes, at vor GUD
Vil med sine Pile-Skud
Skyde os til Helvede,
Hvis vi ikke lader see

9.

Sorrig over vores Synd
Saa, at det kand have Fynd,

Skrækkes i vor Siæl og Aand
For GUDs grumme Vredes haand.

10.

Os forkyndes, at vi kand
I vor kiere Frelsermand
Finde Naade hos vor GUD
Om vi gaaer fra Synden ud.

11.

At vi udi Sønnens Saar
Lægedom for Synden faaer!
At vi kand i Sønnens Blod
Renses fra vor Synde-Flod!

12.

Hvis vi vil i Troe og Bod
Vaske os i Christi Blod;
Men om vi ey dette gjør,
Da vi og fordømmes bør.

13.

Sligt vi hører, læser, troer,
Men derved det og beroer;
Sligt forkyndes os saa tit,
Men vi synder lige frit.

14.

Lige fort og frek vi gaaer,
Lige stiv og stolt vi staaer
Paa den bedre Synens Vey,
Og vi lyder Ordet ey.

15.

Jeg har ogsaa HErrens Ord
Ofte hørt paa denne Jord;
Men det lod i Veyr og Vind
Fare hen udaf mit Sind.

16.

Jeg omsider faldt udi
Sodomitisk horerie!
Jeg faldt ind i Satans Garn,
Hored med mit eget Barn.

17.

Hvilket barn var født udi
Mit begagne Horerie;
Jeg det samme siden tog
Til min Lyst, og det bedrog.

18.

Hun var ung og veedste ey
Fuld Beskeed om Satans Vey,
Jeg, som Fader, gammel var,
Daatteren bedaaret har.

19.

Derfor maa jeg nu hen gaae,
Min fortiente Løn at faae:
At mit hoved hugges af,
Siden er et Baal min Grav.

20.

Lysten brændte i mit Kiød,
Derfor faaer jeg denne Død,
Jeg og fulgte denne Lyst,
Derfor brændes nu mit Bryst.

21.

Jeg med den forlaarne Søn
Søger nu med Suk og Bøn
Til min Frelsermand, at hand
Frelser mig fra evig Brand.

22.

At min arme Siæl dog maa
Evig Naade hos ham faae,
For den Brand, som Christus leed
For os til vor Salighed.

23.

Jeg til slutning bede vil,
At mig alle giver til
Den Forargelse, jeg har
Giort iblant dem aabenbar.

24.

Bønderne og alle de,
Som holdt Vagt, Samt Lærerne,
Som forkyndte mig Guds Ord,
Da jeg var paa denne Jord,

25.

Bedes om Forladelse
For den store Møye, de
Havde i min Fange-Stand,
Da jeg var en fangen Mand.

26.

Jeg min kone bede vil,
At hun og vil give til.

Faer da Verden evig vel!

GUD annam min dyre Siæl!